

ESPEDRÍS LLARG

REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA DE BEGUR-ESCLANYÀ

N. 74 SETEMBRE 05

Millores al camp de futbol

Revista Municipal d'Informació i Cultura de Begur-Esclanyà

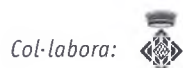
N. 74 desembre 2005

Ajuntament de Begur

Redacció:

Arxiu Històric Municipal
Bonaventura Carreras, 11
17255 Begur
Telèfon 972 62 43 05
e-mail:
arxiunicipal@begur.org

Col·labora:

Diputació de Girona

Disseny Gràfic: AUCA
Disseny i Comunicació

Impressió: Gràfiques Palahi

Dipòsit legal: Gi - 802 - 1987

Foto coberta: M. Carreras

Els conceptes i les opinions
sostinguts en els articles signats que
apareixen a *Es Pedris Llarg* no
representen necessàriament l'opinió
d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'*Es Pedris
Llarg* són obertes a tothom. Qualsevol
persona que vulgui emetre la seva
opinió o col·laborar en la revista ha
de lliurar els originals a la Redacció,
fent-hi constar les seves dades
personals i el seu telèfon, sense que
això comporti cap compromís de
publicació dels articles que no s'hagin
sol·licitat expressament.

A fi de complir amb l'art. 25.1.m,
de la Llei BRL, les vostres dades han
estat extretes de l'arxiu de
l'Ajuntament de Begur. Per deixar de
rebre informació, només cal que ho
digueu a la secció de Registre
d'entrada i informació de
l'Ajuntament o envieu un e-mail a
la nostra bústia:
arxiunicipal@begur.org

Dos nous equipaments municipals

El passat 27 de novembre es va inaugurar el local bar i la coberta de la graderia del Camp de Futbol Municipal. Molt properament inaugurarem el local social per al jovent situat al nou Parc de l'Arbreda. Dos nous equipaments que tenen com a objectiu donar resposta a velles reivindicacions populars, dos equipaments que complementen la ja important xarxa d'edificis municipals.

Com a alcalde em fa il·lusió veure com, a poc a poc, es va fent realitat el programa de govern. D'aquesta legislatura pràcticament només quedaran

per executar les obres de Sa Tuna, que ja estan en marxa, i el projecte d'urbanització de Residencial Begur, que també s'ha iniciat. El meu desig és que ho puguem inaugurar abans del final de la legislatura.

Ara que aquests nous equipaments són una realitat, el que cal és que els begurencs i begurenques en fem ús. L'esforç econòmic del Consistori ha estat notable i estem convençuts que són obres importants per al futur del municipi. Tant les millores al Camp de Futbol, com el nou Parc amb el seu local, han de significar un pas decisiu en la millora de l'oferta lúdica, esportiva i cultural. Feu-ne ús, un bon ús. No tot s'acaba amb la corresponent inauguració. Cal portar a terme el seu manteniment, i aquí necessitem la col·laboració de tots. Un dels reptes, en el futur, per als ajuntaments serà el manteniment dels serveis creats al llarg dels darrers anys.

A tots, que passeu unes entranyables festes de Nadal i el desig que el 2006 sigui un any ple de salut i bones notícies.

Carles Arnau i Ferrer
Alcalde

Foto: Carreras

Extracte d'acords

Junta de Govern 11-10-05

- S'accepta la subvenció concedida per la Diputació de Girona, amb un import de 60.000 euros, per a la construcció de l'Edifici de Serveis del Parc de l'Arbreda.

- S'accepta la subvenció concedida per la Diputació de Girona per a la construcció d'un magatzem per a la brigada municipal i el servei de recollida d'escombraries amb un import de 63.383 euros (àmbit de la Deixalleria Municipal).

- Es dona inici a l'expedient de nova creació d'un Consorci per a la gestió dels espais d'interès natural Muntanyes de Begur –castell- i Cap Roig conjuntament amb els ajuntaments de Palafrugell, Mont-ras i Palamós.

Junta de Govern 18-10-05

- S'aprova el contracte presentat per l'empresa Serunió S.A. per a la prestació del servei de menjador a les escoles municipals el curs 2005-06.

- S'acorda, per proposta de la Mesa de contractació del concurs públic convocat, adjudicar la gestió i l'explotació del bar del Local Social del Camp de Futbol a la sra. Amèlia Marín del Rei per ser l'oferta que s'ajusta millor al Plec de Condicions.

Junta de Govern 25-10-05

- El Jurat d'Expropiació va fixar com a preu just de l'Actuació Aïllada Nucli de Begur (finca costanera del carrer Sant Pere i el carrer Santa Teresa) la quantitat de 634.223 euros.

- Atès que l'Assistent Social Josep M. Vàsquez va demanar i se li va concedir una excedència voluntària del seu contracte laboral, en caràcter d'urgència s'acorda contractar la sra. Raquel Parra García per cobrir de forma interina l'esmentat lloc de treball.

Ple 25-10-05

- S'aprova per majoria el Pressupost General, que puja 9.215.291 euros.

- S'aprova per unanimitat el Projecte Bàsic del Parc d'Esclanyà amb un pressupost de 395.485 euros (zona del Polivalent).

- S'acorda per unanimitat donar suport a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya aprovat en el Ple del Parlament el 30 de setembre de 2005.

**NOU HORARI
DEIXALLERIA MUNICIPAL
DE L'1 DE DESEMBRE DE 2005
AL 31 DE MAIG DE 2006
DE DILLUNS A DIVENDRES
DE LES 8 A LES 14 H
DISSABTES DE 9 A 13 H
I DE 15 A 18H**

SERVEI DE RECAPTACIÓ

Carrer Ventura Sabater, 4 17255 BEGUR
Telèfon 972 62 40 30 Fax 972 62 43 42

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament 972 62 40 20
 Policia Local 972 62 42 00 – 972 62 34 78
 Consultori Mèdic 972 62 20 25
 Oficina d'Informació i Turisme 972 62 45 20
 Arxiu Municipal 972 62 43 05
 Biblioteca Salvador Raurich 972 62 43 05
 Ràdio Begur 972 62 43 03 – 972 62 43 02
 Casal d'Avis 972 62 60 02
 Llar d'Infants Ses Falgues 972 62 43 04
 Escola Doctor Arruga 972 62 41 14
 Local Polivalent d'Esclanyà 972 61 03 45
 Escola L'Olivar Vell 972 61 19 90

ATENCIÓ AL PÚBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: Carles Arnau
 Governació / Obres i Serveis / Turisme
 Matins: De dilluns a divendres de 9 a 2

1r tinent d'alcalde: Joan Català
 Urbanisme / Medi Ambient / Consell
 Municipal d'Esclanyà
 Matins: De dilluns a divendres de 10 a 2
 Tarda: Dimecres, de 6 a 8 (Esclanyà)

2n tinent d'alcalde: Francisco Vadillo
 Esports / Festes
 Tarda: Dimarts de 6 a 8

3r tinent d'alcalde: Rosa Pérez
 Ensenyament / Serveis Socials / Comerç
 Tarda: Dimarts de 6 a 8

Regidoria d'Hisenda / Cultura /
 Joventut / Ràdio i Cinema: **Joan Loureiro**
 Tarda: Dimarts de 6 a 8 (Escoles Velles)

Regidoria de Platges i Serveis de
 neteja: **Joan Garcia**
 Matins: Dilluns i dijous de 12 a 1

Regidoria de Gent Gran / Activitats
 Casino / Serveis Polivalent Esclanyà
Maria Dolors Torrent
 Tarda: Dimarts de 7 a 8 (Begur)
 Dimecres de 4 a 5 (Esclanyà)

Grup Municipal Socialista
 Tarda: Dimarts de 6 a 8

Nota: Es recomana concertar l'hora de visita amb antelació.

SEGURETAT

POLICIA LOCAL
 972 62 42 00 - 972 62 34 78

MOSSOS D'ESQUADRA 088

INFORMACIÓ GENERAL
 012 (Àmbit tot Catalunya)

Registre Civil

Naixements en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-07-2005 i el 30-09-2005

Data	Nounat/ada	Fill/a de:
13-07-2005	David Domene Carbonell	Bienvenido Domene Loaisa
20-07-2005	Gerard Blázquez Cambón	Alfredo Blázquez Prieto
20-07-2005	Irina García Nieto	Oscar García Martínez
31-07-2005	Mouad El Koumssi	Mohamed El Koumssi
12-08-2005	Nina Bofill Artiga	Martin Bofill Hugas
06-09-2005	Blai Corpas Cuatrecasas	Pablo Luis Corpas Arranz
09-09-2005	Isaac García Rivera	Ignacio García Moreno
		Lourdes Carbonell Amores
		Ester Cambón Guerra
		María Pilar Nieto Franco
		Nabila Alloucha
		María Neus Artiga Llach
		Elba Cuatrecasas Pascal
		Sandra Samanta Rivera Gallardo

Defuncions i enterraments en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-07-2005 i el 30-09-2005

Nom	Data	Municipi de l'òbit
Rosario Ruiz Ruz	17-08-2005	BEGUR
Isabel Marqués Regencós	12-09-2005	BEGUR
Carmen Pla Ponsa	19-09-2005	BEGUR

Casaments celebrats en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-07-2005 i el 30-09-2005

Nom del Nuvi	Nom de la Núvia	Data
Adolfo Colom Santa	Susana Arqués Padrós	16-07-2005
Juan Antonio Porquer Capó	Marta Maria Mier Pozuelo	23-07-2005
Domingo Méndez Iglésias	Vanessa Peinado Vaca Díez	06-08-2005
Raül Romeva Rueda	Diana Riba Giner	13-08-2005
Antonio L. Escuredo Segura	Francisca Bustos García	11-09-2005
Albert Vilà Roura	Maria T. Oliveras Martínez	11-09-2005
Carlos Soler Janoher	Gemma Coll Vidal	17-09-2005
Ismael Domene Minguez	Sònia Gómez Sánchez	17-09-2005

Una de les imatges de la família Caner / Ferrer / Bataller, cedida a l'Arxiu Municipal, la fotografia correspon a l'any 1905

Donacions a l'Arxiu Municipal

L'Arxiu Municipal de Begur continua rebent donacions que contribueixen a enriquir el seu fons. Novament donem les gràcies a les persones que ens fan arribar aquest material i us animem a tots a seguir el seu exemple.

En aquest cas, fem esment de la donació efectuada per Vicenç Ferrer i Dalmau, que es compon primordialment de fotografies familiars entre les quals destaca una imatge de 1890 de l'indià Vicenç Ferrer i Bataller.

Joan Vives i M. Pilar Pi ens han fet arribar una altra donació. Es tracta de cinc retrats entre els quals hi ha el de Maria Prats Carreras i dos de Josep Pi Vilallonga.

Per la seva banda, Francesc Prats ha donat a l'Arxiu un document de crèdit de 1885 a nom de Josep Gasparó i Mauri, així com diversos documents de caire religiós.

Finalment cal esmentar la donació de Carles Arnau i Ferrer: el seu carnet de militant d'Esquerra Republicana de Catalunya dels anys 80.

L'àvia Catalina de Can Domingo d'Esclanyà ha fet 100 anys

El 6 de novembre passat la senyora Catalina Sais Juscafresa, vídua de Joan Català Barnés, va celebrar el seu cent aniversari.

Nascuda l'any 1905 a Ermedàs (Palafrugell), ha viscut al mas Domingo d'Esclanyà des dels anys 40.

Va ser mare de Sebastià Català Sais, difunt des de 1984 i persona molt apreciada a Esclanyà per la seva extrema humanitat i generositat; exemple d'aquestes qualitats fou la seva decisiva participació en l'obtenció dels terrenys per a la construcció de les Escoles L'Olivar Vell l'any 1964.

És l'àvia de Joan Català Pagès, 1r Tinent d'Alcalde de Begur i President del Consell Municipal d'Esclanyà.

Malauradament, l'avançat Alzheimer que pateix l'àvia Catalina des de fa anys, fa impossible una commemoració com l'ocasió mereixeria.

De tota manera, per molts anys!

Taller de policromia i daurats

El Taller de Policromia i Daurats que s'està preparant per al gener vinent, s'emmarca dins del programa d'activitats organitzades per l'Àrea de Cultura i Joventut de l'Ajuntament de Begur.

En aquest taller, que impartirà Eva Casals, a part de donar a conèixer i practicar la tècnica del daurat sobre fusta, es vol fer un acostament a aquest antic ofici. La policromia i el daurat són un art mil·lenari que, malgrat el canvi d'estils o les pàtines, ha conservat una mateixa base des de fa segles.

Ens introduïrem, mitjançant la història d'aquesta tècnica decorativa, dins els objectes del passat; sabrem per a què servien, com es decoraven, quin simbolisme se'ls atorgava...

Amb una mica de pràctica i paciència començarem daurant petits objectes. Amb el daurat passa igual que amb les cases: si no es té cura del procés des d'un principi, al final no surt com voldríem i de vegades s'ha de començar de nou. De la qualitat del treball en dependrà la vida de l'objecte. Trobem objectes que conserven el daurat gairebé intacte, amb més de 2000 anys d'antiguitat. Tocarem també el tema de la restauració en relació amb la policromia i els daurats i la seva manipulació. Els interessats us podeu inscriure o demanar més informació a la Biblioteca Salvador Raurich tel.: (972 624305)

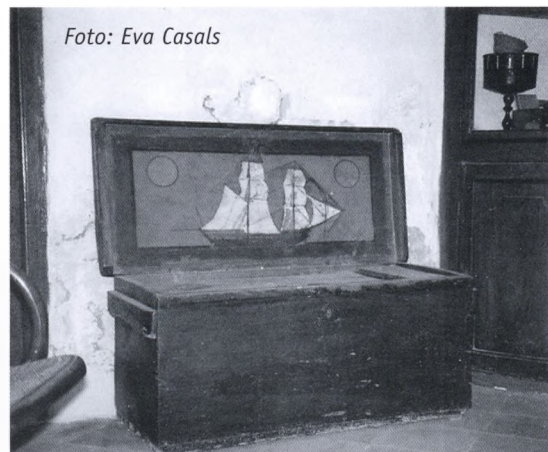

Foto: Eva Casals

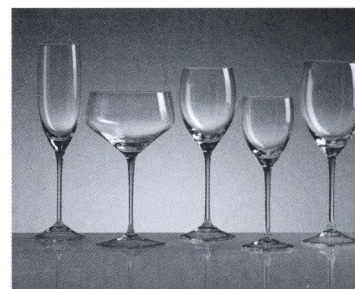
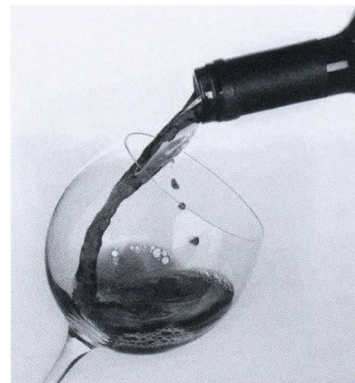
Curs de tast de vins

Al llarg de quatre sessions els amants del vi han pogut gaudir d'un curset de tast organitzat per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Begur. El curs ha comptat amb una gran assistència i ha anat a càrrec de El Celler del Tast i del sommelier Diego A. González.

Els assistents, a qui se'ls ha lliurat un dossier informatiu, han après com tastar un vi tot gaudint-ne de les sensacions visuals, olfactives i gustatives. Així mateix, se'ls ha explicat el procés de vinificació, els diferents tipus de vins i raïms i alguna curiositat vinícola.

Cada sessió comptava amb sis vins diferents, que els assistents havien de tastar a cegues. A banda de la primera sessió, que fou introductòria, la segona sessió es va dedicar als vins blancs i rosats; la tercera, als negres; i la quarta, als vins espumosos, és a dir, caves i xampanyes.

El curs va concloure amb un aperitiu per a tots els assistents i un diploma acreditatiu.

Castanyada a Esclanyà

El dissabte 28 d'octubre, a la Sala Polivalent d'Esclanyà i amb més calor que fred, es va celebrar la diada de la castanyada.

Amb la presència d'una eixerida castanyera, els nens i nenes van passar una bona estona amb divertits jocs i tots plegats vam gaudir d'unes bones castanyes cuites al punt i remullades amb garnatxa.

Comissió de Festes d'Esclanyà

Presentació dels equips de futbol i bàsquet de Begur

El passat dia 27 de novembre es va fer la presentació oficial dels diferents equips de futbol i bàsquet de la Fundació Esportiva Begur.

Presentació dels equips i parlament de Francisco Vadillo
Fotos: Carreras

Durant el mateix acte, es va inaugurar la marquesina de les grades del camp de futbol i el nou local social.

Copa Gironina de B.T.T.

El passat diumenge dia 20 de novembre, es va realitzar a la nostra vila l'última prova puntuable de la Copa Gironina de BTT.

Aquest ha estat el segon cop que una prova oficial d'aquesta mena s'ha organitzat a Begur. Això ha estat possible gràcies a que la secció de BTT de la Fundació Esportiva Begur encoratjada pel seu President Sr. Josep Torras i amb la col·laboració del Grup de Festes varen poder organitzar i portar a terme tot l'enrenou que un esdeveniment d'aquest tipus precisa.

Tant la nombrosa participació com el bon ambient que es respirava en el decurs de la prova i en el moment del lliurament de premis, tot i reconèixer per part dels corredors que el recorregut era molt difícil però a la vegada divertit i maco, són motius més que suficients per animar a tots els responsables d'aquest acte a organitzar la propera temporada una nova prova puntuable de la Copa Gironina de BTT 2006.

Com a Regidor d'esports de l'Ajuntament de Begur vull donar les gràcies al club BTT de la Fundació Esportiva Begur i col·laboradors, esportistes, federatius, Creu Roja, Grup de Festes i a tot el públic que ens va acompanyar en el decurs de tot el matí per la seva presència i participació.

Francisco Vadillo
Regidor d'Esports

Un nou servei

Em dic María, ja tinc el gust de conèixer a molts dels vilatans gràcies a la meua activitat professional portada a terme durant anys a les guinguetes de Platja Fonda i l'Illa Roja.

Per a mi ha estat també una gran satisfacció oferir-vos els meus serveis al petit bar del nou Parc de l'Arbreda durant el passat estiu; però la imminent inauguració del Centre Cívic de Begur és per a mi un repte tant a nivell personal com professional.

Begur ha aconseguit un objectiu que té com a prioritat les persones, en aquest cas destinat especialment al col·lectiu de gent jove.

El meu objectiu és aconseguir que aquest local d'oci no sigui només un punt de trobada sinó un espai que potenciï les relacions personals i la participació d'una forma activa tant per la part lúdico-recreativa com cultural.

Un lloc que permetrà gaudir d'un ampli ventall d'activitats, tant de jocs a l'interior (ping-pong, billar, escacs...) com a l'exterior (bàsquet, futbol...), a més de berenars, festes, concursos (dibuix, fotografia, jocs...), xerrades informatives o divulgatives d'interès per a aquest col·lectiu.

Així doncs, és el meu desig compartir amb vosaltres el fet de convertir el Centre Cívic en un local emblemàtic per a Begur.

Tots plegats podem aconseguir-ho. Per la meua part faré tots els possibles.

María Martín Rey

Centre Cívic de Begur en el nou Parc de l'Arbreda

Per sucar-hi pa

S'ha iniciat un curs més i a la Biblioteca Pública, novament, podem gaudir cada quinze dies de les sessions de contes per a infants a càrrec d'Olga Cercós.

Dins d'aquestes sessions de contes aquest any s'ha afegit l'exposició de les Setmanes del Llibre Infantil i Juvenil 2005-2006 amb un seguit d'històries molt sucoses que l'Olga ens va explicar molt dolçament.

Tal i com diu la Marta Vilagut (Presidenta del Consell Català del Llibre per a infants i joves) l'exposició és un recorregut gastronòmic pel món dels llibres. Perquè hi ha llibres per a tots els gustos: n'hi ha de dolços i tendres, d'altres la mar de salats o bé un xic picants i alguns que costen de pair però et deixen un record inesborrable. La gràcia està a remenar bé i fer-ne una bona tria abans del tast.

I això va ser el que l'Olga va fer tot explicant-nos tres contes: un primer plat, un segon plat i unes bones postres tot amantit amb consells de bones maneres a l'hora d'estar a taula o de com seure per menjar. I sota el lema de "Veniu, mireu, trieu, llegiu i escolteu ... que menjant, menjant ve la gana!" Tots vam gaudir d'una bona sessió de contes, pa amb xocolata com a berenar i d'una bona gana a l'hora de triar contes per emportar a casa en préstec.

I una vegada més la Biblioteca Salvador Raurich i l'Olga us emplacem a seguir venint a escoltar, mirar i llegir contes.

Biblioteca Salvador Raurich

Exposició de Joan Guitart

El passat 7 d'octubre es va inaugurar a les Escoles Velles l'exposició de Joan Guitart, un palafrugellenc molt vinculat al nostre poble. De fet, Guitart ja havia exposat anteriorment a Begur en una mostra col·lectiva.

L'exposició va romandre oberta fins el 23 d'octubre i el públic va poder contemplar la diversitat d'obres d'aquest pintor. A banda dels olis, que reproduïen racons o persones que han cridat l'atenció de l'artista, també es van poder veure caricatures de diversos personatges, tant polítics, com artistes i amics de Guitart.

Presentació DVD

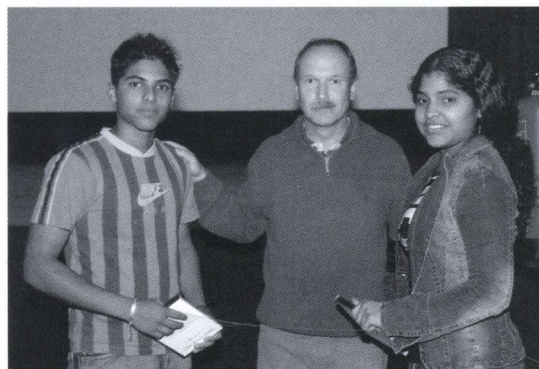
El passat dia 4 de novembre es va fer la presentació del DVD de la II Fira d'Indians. L'acte va tenir lloc al Casino Cultural i va coincidir amb l'inici de la temporada de la Nit dels Amants del Cinema (NAC).

El regidor de Cultura i Joventut, Joan Loureiro, va agrair públicament la col·laboració de tots els begurencs en la Fira i en especial d'aquells que s'hi van involucrar vivament. El regidor va destacar l'esforç que significa per a un poble com Begur organitzar un esdeveniment d'aquestes dimensions. Així mateix, va animar tothom a tornar-se a engrescar en la propera Fira amb el repte de fer-ho cada any millor.

Durant la projecció del DVD, tothom va poder reviure amb intensitat i alegria els tres dies que el nostre poble es va transformar per celebrar la Fira d'Indians.

La vetllada es va cloure amb una copa de cava per a tots els assistents.

Els interessats en el DVD de la II Fira d'Indians poden adquirir-lo per 6 euros a l'Oficina de Turisme.

Fotos: Carreras

Agraïment als joves voluntaris de la Fira

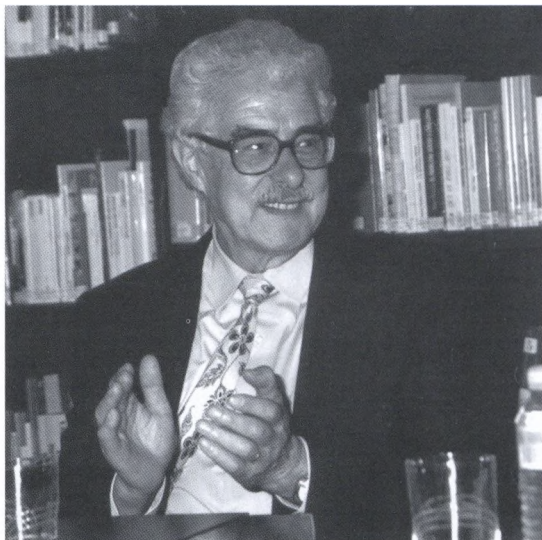
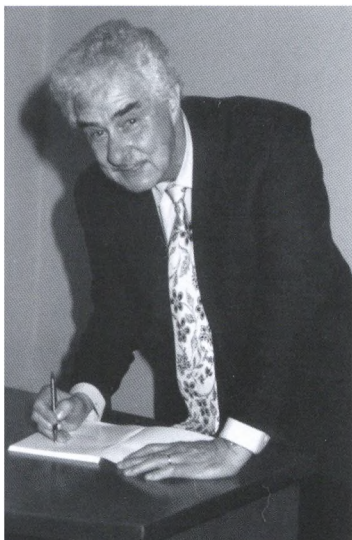
Un dels retrets que sovint es fa al jovent és la seva manca de participació i el seu desinterès pels actes i esdeveniments del poble. En aquest cas, però, ens hem de congratular de tot el contrari.

Des de l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament de Begur ens sentim orgullosos del grup de joves voluntaris que van involucrar-se intensament en la Fira d'Indians. Durant els tres dies que va durar l'esdeveniment, aquests nois i noies van treballar de valent i ens van ajudar a solucionar els problemes que sorgien, tot fent gala d'una gran maduresa i responsabilitat.

És per tot això que el passat dia 4 de novembre, amb motiu de la presentació del DVD de la Fira, se'ls va dedicar un agraïment públic i se'ls va obsequiar amb l'esmentat DVD.

M. del Mar Alvarado, Pol Barrós, Lucas García, Jèssica Hontangas, Eduard Royán, Janyla Suárez i Alejandro Suárez van contribuir a l'èxit d'aquesta Fira i ens agradaria poder comptar amb ells, i amb molts altres, per a la propera edició.

Begur vist per Josep Carreras

El passat 4 de novembre es va inaugurar l'exposició fotogràfica "Begur vist per Josep Carreras", amb gran afluència de públic. Es tracta d'una mostra diversa que recull imatges des del principi dels anys cinquanta fins al final dels setanta. L'acte va comptar amb la presència de l'alcalde, Carles Arnau, el regidor de Cultura, Joan Loureiro, i el fill gran de Carreras, Josep Maria Carreras, que va agrair aquesta exposició en memòria del seu pare.

Cronista minuciós d'una època, les fotografies de Josep Carreras ens van traslladar a d'altres temps i ens van permetre veure l'evolució del poble i la seva gent. L'exposició ens va oferir la possibilitat de gaudir un cop més de la destresa que tenia el fotògraf begurenc per captar imatges suggeridores i alhora significatives de cada moment.

Per bé que algunes de les fotografies ja havien estat exposades amb anterioritat, les imatges de Josep Carreras conserven sempre una gran atracció per als begurencs que, d'alguna manera, s'hi senten reconeguts i reflectits. A més, aquestes imatges són el testimoni d'una època i han esdevingut ja un referent històric del nostre poble.

Per tal d'oferir-los una altra perspectiva del seu poble i un petita visió històrica, els alumnes de

l'escola Doctor Arruga han visitat també aquesta exposició i han gaudit d'allò més provant de reconèixer algun avi entre les imatges.

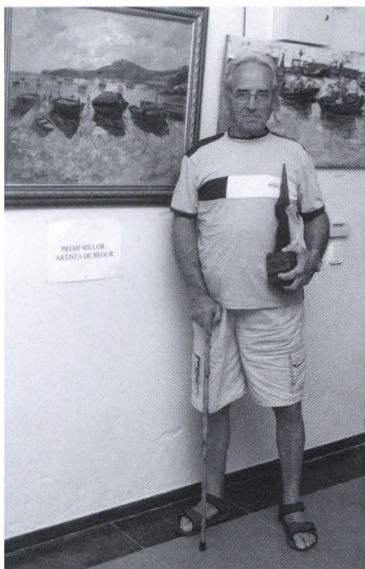
Des de l'Arxiu Municipal us encoratgem un cop més a aportar-nos fotografies que, com les de Josep Carreras, ens ajudin a engrandir el patrimoni gràfic. Ens plauria que ens féssiu arribar qualsevol imatge que tingueu a casa i que us retornariem tan bon punt n'haguéssim fet la còpia. La nostra intenció es reunir prou material com per organitzar una exposició amb les fotografies particulars cedides pels begurencs.

Fotos: Carreras

*Inauguració de l'exposició fotogràfica "Begur vist per Josep Carreras"
Fotos: Carreras*

*Pere Manera i Mayola
Foto: Carreras*

Pere Manera i Mayola, begurenc afincat a Sant Feliu de Guíxols

Com recorda el Begur de la seva infantesa?

Vaig néixer a Begur, sota el castell, i quan va esclatar la guerra ens vam traslladar al carrer de Sant Antoni. En acabar la guerra ens van fer fora de casa i ens van deixar tirats al carrer. Vam haver d'anar a una casa, també a prop del castell, d'una meva tia de Palafrugell. Llavors una gent de Begur, amb escopetes de cacera, van venir a buscar el meu pare i el van empresonar.

Vaig viure a Begur fins els 23 anys i puc dir que aquella va ser l'època més bonica de la meua vida. I això que hi havia fam, misèria i una guerra. Vaig patir, com altra mainada de Begur, la discriminació per ser fill d'una persona que pertanyia a un sindicat. Quan ets petit i jove no veus realment el que significa tot allò, vius la vida i ja està. És llavors, quan et fas gran, que reflexiones i penses "Déu n'hi do el que va arribar a passar."

Per què va marxar de Begur?

Jo, en aquella època, portava un gimnàs que hi havia al casal de la parròquia i juntament amb altres nois de Begur vam posar en marxa el camp de futbol i un equip. Fins i tot vam arribar a jugar amb el FC Barcelona, perquè els jugadors estiuaven a Begur i alguns, com el porter Velasco, venien al gimnàs a entrenar.

Llavors vaig conèixer una noia de Sant Feliu que va venir per Corpus i m'hi vaig posar a festejar. Les coses se'm van posar molt planeres i vaig decidir anar-me'n a viure a Sant Feliu. Tot i això mai no he deixat de venir a Begur, perquè encara hi tinc la casa i hi vinc, si puc, cada setmana.

Pere Manera, entre el crític d'art i gastrònom Jaume Fàbrega i l'alcalde Carles Arnau, en l'acte de lliurament del premi al millor artista de Begur l'any 2003
Foto: Carreras

Quines són les seves vivències de la guerra civil?

Bé, només era un vailet de deu anys i no era del tot conscient del que passava. De tota manera sabíem que hi havia una guerra, però la mainada ens ho agafàvem com si fos una cosa natural. Ara que som grans sabem que ni hi havia res de natural en aquella tragèdia i que els odis i els assassinats continuen produint-se.

Recordo també que, en esclatar la guerra, es van treure els col·legis religiosos. Llavors hi havia un capellà a Begur que es deia mossèn Jaume i que era molt apreciat, tant que se'l va respectar tot i la situació del moment. Era una capellà molt estimat perquè no feia com la majoria de capellans, que clamaven contra la República i contra un govern legalment constituït i democràtic. Els capellans d'aquella època, i encara alguns d'ara, eren de caire molt feixista.

Com es va viure aquell odi que abans ens comentava?

Va morir molta gent dels dos bàndols. Molta gent de dretes va ser assassinada només per ser de dretes, tot i que alguns eren bellíssimes persones. D'altres els van matar només perquè tenien alguna vinculació amb l'església.

El meu pare, per exemple, el van empresonar simplement per ser de la CNT. I a en Llenas, que feia de recader de Begur Girona i era de la UGT, el van assassinar amb sis trets. Encara recordo veure el seu cadàver exposat al Casal d'Esquerres.

Penseu que fins i tot van cremar l'església, que tenia un altar barroc preciós. En Carles Arnau, l'avi de l'actual alcalde, amb en Cinto Moret, l'agutzil, van recollir les restes que van poder i les van guardar a l'Ajuntament.

Els que érem fills de republicans, com el meu germà i jo, ens tractaven com animals. Hi havia dues dones de Falange que mentre fèiem cua a plaça per poder menjar de la perola d'auxili social, ens van fer posar al final de la cua i ens van dir "A estos rojos, si sobra se les da y si no que se apañen."

Després de la guerra va venir un període de

repressió molt forta, quines foren les conseqüències a Begur?

Molta gent es va fer addicta al Règim, no pas perquè fossin feixistes sinó perquè era un recurs de supervivència. Si no eres falangista no trobaves feina ni tenies les mateixes oportunitats que els altres. Fins i tot el meu germà i jo ens vam fer de Falange perquè deixessin anar el nostre pare, i ni així el van deixar.

Aquí a Begur, la Falange va ser terrible. A mi em van ficar a la presó i vaig rebre algun cop, només perquè, tot jugant a fer de Tarzan, vaig esquinçar la bandera de la Falange.

A Begur qui es ficava a l'Ajuntament, en general, no era perquè fos del Règim sinó per interessos, ja que començava l'època de l'explotació urbanística i en treien profit. Només s'ha de veure com era Begur fa uns anys i com és ara: s'han carregat tot el paisatge per interessos immobiliaris.

Passat el temps, com definiria l'actual situació política del país?

Bé, la guerra va marcar profundament el país i encara avui, sobretot a Catalunya, hi ha el record i la rancúnia del que va passar. Ideològicament, ja no resulta tan fàcil parlar de dretes i esquerres, perquè els principis polítics són molt diferents. De tota manera, sembla mentida que encara hàgim de reclamar coses tan clares com el fet que Catalunya sigui una nació.

Per acabar, canviem de tema: parli'ns una mica de la seva faceta artística.

Ja de petit recordo pintar en una paret amb guix. Em dedicava a reproduir els fets de la guerra que sentíem explicar i a l'escola sempre em feien dibuixar a mi perquè hi tenia força traça. A vegades, amb el temps i l'aprenentatge, els nens perden aquella espontaneïtat que els caracteritza. És per això que m'agraden artistes com Joan Miró, que han sabut conservar aquesta espontaneïtat en la seva obra.

Ara porto molts anys fent classes de pintura a Sant Feliu de Guíxols i pintant més que mai.

Miquel Martín i Serra

Gresca

-Ei, Xicu, on vas tan esverat!

-Hola, Jordi, no t'havia pas vist. Vaig a arranjar sa casa que llogo as turistes.

-No cal que te'n preocupis dels turistes, que tots solets ja saben què han de fer per divertir-se.

-No t'ho pensis pas això, Jordi. A ses tardes molts turistes ja no van a sa platja i els tens per aquí avorrint-se. I això no pot ser. Volem que tornin l'any que ve.

-Doncs mira, Xicu: ara t'explicaré una manera de distreure els turistes que és ben eficaç i sobretot barata.

-Ja suposo que serà una de ses teues fatxenderies. "Bueno", explica-me-la.

-No és cap invent meu. Ho he vist no fa gaires dies al carrer de Bonaventura Carreras, al davant de l'entrada a la sala d'exposicions.

-Què va ser, un espectacle de carrer?.

-Sí, això mateix. Era un dia a la tarda. Hi havia molta gent anant amunt i avall. Homes, dones, joves i petits. Nacionals i estrangers. Cotxets amb criatures i mainada amb patins, patinets i bicicletes.

-Com sempre- féu en Xicu.

-Doncs de sobte, aquella gentada silenciosa es va posar a cridar i a riure. Les dones amb xiscles histèrics. Els homes amb crits i grans riallades; les criatures amb més crits i xiscles. Què havia passat? Senzillament, que havia sortit un ratolí petit, d'uns quinze centímetres, el qual, esverat, corria amunt i avall i d'un costat a l'altre del carrer. Havia sortit d'un forat que hi ha en una porta del fons de l'entrada del pati de l'exposició.

-Pobra bèstia!

-Sí, se'n devia emportar un bon ensurt. Aquell esvalot va durar uns tres o quatre minuts i no hi ha dubte que aquella gent s'ho va passar molt bé. Tenien un motiu per cridar i riure i tot plegat va durar fins que el ratolí se'n va tornar al seu forat.

-Efectivament, aquesta va ésser una distracció ben barata però una mica "bèstia"- féu en Xicu.

-¿No hi hauria cap altra manera de distreure el personal pels carrers de Begur? -va preguntar en Jordi.

-Home, pels carrers...pels carrers, només hi ha ses obres inacabables. Em penso que as turistes els hi fan tan poca gràcia com as residents.

-Això és ben segur...

Grèvol

En Jordi amb Miquel Martín,
Paco Dolz i Dito Carreras
Foto: Carreras

Trobada d'amics de Jordi Vallvé

El passat 31 d'octubre ens deixava en Jordi Vallvé, barceloní de naixement però begurenc d'adopció. Per bé que portava un temps malalt, la seva prematura mort va sobtar i entristir molts begurencs.

Tothom recorda la seva peculiar personalitat, el seu caràcter afable i bromista, i la seva gran generositat i simpatia. En Jordi fou col·laborador de *Es Pedrís Llarg* amb articles que mostraven el seu afecte per la gent i el poble de Begur. També fou, en els seus escrits, un polemista incansable i un provocador sense ànim d'ofendre ningú. Lector voraç, amic de la conversa i escriptor vocacional, en Jordi era un amant de l'art, de la bellesa i, sobretot, de la vida.

Malauradament, per les circumstàncies de la seva mort, els seus amics no van poder acomiadar-lo com haurien volgut. De tota manera, i com a mostra de l'estima que tanta gent sentia per ell, se li va retre un homenatge.

El passat divendres 2 de desembre, els amics d'en Jordi es van reunir a La Lluna, bar que ell freqüentava i pel qual sentia gran simpatia. Allà es van poder desfogar una mica del dolor per la seva pèrdua, tot recordant-lo en les seves converses i en les fotos que van aplegar. Va haver-hi música, copes, bromes i diversió: el que ell hauria fet si encara fos amb nosaltres.

El camí que no té mai tornada

Estimat Jordi,

Quantes vegades havíem parlat de la mort, de la buidor inabastable que deixa, del sentiment de

solitud, de dolor, de pena, que ens veiem incapaços d'expressar. I ara, ja ho veus, tot just podem dir-te que t'enyorarem, que ja t'enyorem, perquè les nostres paraules no saben anar més enllà d'aquesta simplicitat.

Trobarem a faltar les llargues sobretaules a la casa dels Beatles, on tu t'entestaves a acompanyar les anxoves amb Cointreau i a fumar sense parar tot jurant que aviat tornaries a la vida sana. Parlàvem de tot, te'n recordes?, de música, de gastronomia, de literatura, d'art i, fins i tot, de política, per bé que les nostres posicions eren molt allunyades. Després d'unes quantes copes, i sempre amb la música de fons, inventàvem tots tres conspiracions surrealistes i trames impossibles i també petits esquetxos que ens feien pixar de riure.

Recordem i retenim la teva immensa generositat, que de vegades disfressaves sota una capa d'ironia. A cada racó de casa hi ha els teus llibres dedicats, els teus perfums, les notes i cartes que ens deixaves a qualsevol lloc. Però hi ha també el munt d'idees que ens vas suggerir i regalar; a l'un per al teatre, a l'altre per a la literatura. No passa dia que no ens sorprenguem dient alguna de les teves expressions.

No et sabem dir res més, potser perquè mentre vas ser amb nosaltres ja t'ho vam dir tot. Només et fem arribar una nota que ells quatre, tu ja saps qui i com, ens han deixat discretament a sobre la taula i que en Jaç i en Blues ens han descobert amb un lladruc: *Here, there and everywhere**.

Olga i Miquel

* Aquí, allà i a tot arreu

Jordi

En Jordi va morir a Begur i a Sa Dragona, exactament en els llocs que ell havia triat, ja fa molts anys, per viure. Res ni ningú no va poder fer que els deixés en els moments pitjors, aquests últims en què la seva malaltia ja li ho impedia pràcticament tot, excepte seguir envoltat d'aquest paisatge escollit i d'alguna manera dels que en aquest lloc el vam estimar. És això el que em consola una mica i em fa pensar que no va morir tan sol, perquè era

on volia ser, amb el Jape i el Tuto, els seus gossos, els últims companys fidels de la seva soledat, i també una mica amb nosaltres, els que hi vam compartir les millors estones, riures, converses, finíssimes, nits, matinades i dies, molts anys.

Per mi parlar d'en Jordi és parlar de mi mateixa (i ara li copio una frase, perquè ell va dir el mateix de mi en aquestes mateixes pàgines, però és que és veritat). I cada un de nosaltres, els que vam ser amics seus, en té el seu racó de records personals: una broma i una ironia especial, la música, la literatura o les nits màgiques que només Begur pot oferir; per això ara només vull recordar, molt breument, és clar, aquests sentiments personals, els meus i els vostres, perquè en aquests casos les paraules són difícils, i de vegades sobren. Ens va descobrir una manera peculiar de viure i de veure les coses, la seva, i ell ens va descobrir a nosaltres, perquè ens coneixia bé, per això ens posava noms i olors i tenia un espai per a cadascú.

Hi ha tantes coses d'ell que podria dir, de la seva intel·ligència, del seu cor, per descomptat del seu sentit de l'humor. No és en va que des de la meua adolescència i fins al final vam ser molt amics i sempre ens va unir una enorme complicitat. Ara només voldria evocar el seu record i la seva petjada, tan intensos i que ara faran que el trobem tant a faltar, i que la nostra memòria ens parli.

En Jordi Vallvé no deixava indiferent ningú, ni per bé ni per mal, això passa sempre amb les persones més especials i amb personalitat marcada. Ara, com mai, són inútils els elogis i les detracions, hi ha el que hi ha, ell era el que era i ara quedem els que el vam apreciar, el recordem i el recordarem sempre.

Sovint argumentava l'esdevenir per raó de l'atzar, però ell va triar i estimar Begur i la seva gent; i entre tots els perfums va escollir l'aroma d'aquest lloc especial. Potser l'atzar o les circumstàncies van fer que la soledat fos un caràcter essencial de la seva vida, però va escollir, entre totes les coses, els seus amics, la literatura i els seus animals per acompanyar-la. A mi, Jordi, m'acompanyaràs sempre.

Gràcies per deixar-me compartir amb vosaltres la meua pena, ara dolor.

Montse Fullola Pericot

Vinyoli i Begur

Joan Vinyoli (1914-1984) és un dels grans poetes catalans contemporanis. Autor d'una obra intensa i original, que evoluciona des de la indagació de la pròpia intimitat, passant per una etapa d'estil expressionista, i culmina amb la reflexió sobre la mort i la mística de la paraula.

Vinyoli fou una autor molt vinculat a Begur, on hi passava els estius amb d'altres intel·lectuals de l'època. El poema que presentem a continuació, *Sunt lacrimae rerum*, que ens ha remès la professora Cristina Badosa, pertany al llibre *Tot és ara i res* del 1970, i mostra aquest estret vincle que el poeta tenia amb el nostre poble.

A Tamariu, a casa en Pere Patxei,
encomana un cremat, beurem a poc a poc
a l'hora que la mar s'agrissa.
Ploren les coses, plora el temps,
plora la vida no viscuda,
plora també la vida que hem viscut.
Sunt lacrimae rerum.

Ai, aquest "ai" és un bressol
de moltes hores en què sempre anàvem
pel vell sorral i vàiem l'ample mar
guspirejant parlant-nos en metàfores.
*La dolencia de amor que no se cura
sino con la presencia y la figura.*

Ara sóc una rata espantada que surt de la fosca
i corre a amagar-se en qualsevol forat.
Però quan em recordo dels amics que han mort
irremissiblement, els insubstituïbles,
em torno un gira-sol que puja d'un femer
i fa com un que parla amb entelada veu,
en una tarda càlida d'estiu,
davant el somriure dels morts que se li fan propers.
Ara tot d'una la tenora
ressona a Pals i contemplem les illes
i sempre dic, mirant la Torre de les Hores:
Davant aquestes coses cal plorar.
Passa la tarda sobre els camps d'arròs
de l'Empordà xops d'aigua.

És tard, és hora de tornar a Begur
en l'autocar que ens deixarà a la plaça.
Anem al bar i prenguem l'aperitiu amb cloïsses
ben amanides amb llimona i pebre.
Cau la nit, la nit fantasmagòrica
del rei Begur que senyoreja el castell,
la nit dels fars i de les barques a l'encesa,
del cel altíssim estelat.
Tot giravolta com en un parc d'atraccions,
però tu i jo vivim al botó de la roda,
on és imperceptible el moviment.

Són les cinc del matí. Tot dorm excepte els gavians
i les orenetes que xisclen, llançades.
Que l'estiu matusser no faci gaire mal.
Ajudem-nos els uns als altres
amb paciència, bon vi, moderació,
per no caure en el daltabaix.

Els arbres es clivellen,
els fruiters regalimen goma.

Sa Bassa Morta als anys 30
Foto: AIAB

Imatges irrepetibles (III)

Fullejant els gairebé cinquanta àlbums, sempre apareix una foto inesperada. Ja he abusat moltes vegades de l'hospitalitat de Es Pedrís. Però les dues que acabo de trobar mostren com cap la meravella que fou la nostra badia.

Una mira al nord: llevat de Es Paradís –que en la forma simple de llavors tenia el seu encant- i unes fascinants barraquetes, cap nyap dels que omplen el paratge enguany. Encara, però, si avui hom esborra amb la imaginació els pitafis que empastifen el paisatge, pot imaginar-se el que fou aquell paisatge antany.

L'altra, la Bassa Morta. Aquella platja bonica, única, aïllada del mar (de la platja estant ni la veies!) on només de tant en tant el mar hi penetrava mitjançant un temporal, per a la periòdica higienització.

De la Bassa Morta no en queda llei. I no hi ha imaginació capaç d'esborrar l'irreversible pitafi.

Alfred Arruga

Recordant unes frases de Temple Fielding

Ha fet 30 anys que apareixia una edició anual més de la *Travel Guide to Europe*. Admirable Guia: no ometia cap detall. Cap país, per petit que fos: El Vaticà, Sant Marino... Preus d'hotels, pensions, restaurants, bars, espectacles, taxis. Propines o no propines. Costums, menjars, etc. Àrees de possibles pispes o estafadors.

Pel que fa a Espanya, no hi podia mancar la nostra Costa. Per a consol nostre, Fielding no viatjà més al nord que Platja d'Aro. Per tant, el seu judici no ens afecta. I cal esperar que les disbauxes des de Lloret fins a l'esmentada latitud no hagin progressat; almenys amb la intensitat d'aquell sector.

Contemplant el poliglòtisme begurenc, crec que el millor és una transcripció del seu text (sempre més fidel que una traducció).

*"Costa Brava. Here is today's story and its grim: thundering herds flood across its borders in bargain-basement charter groups to destroy its beautiful landscape. Sadly most of these visitors cannot afford to vacation in their own lands, but these bottom-price packaged tours to the Costa Brava are within their slim financial reach."**

I encara Fielding es deixava al tinter altres components del seu "herd": el nou ric i l'especulador.

Alfred Arruga

*La Costa Brava. Heus aquí el seu desgraciat present: sorolloses bandades inundant les seves fronteres, en ofertes turístiques per a grups, per destruir el seu bell paisatge. Malauradament la majoria d'aquests visitants no es poden permetre unes vacances en el seu propi país, però aquests paquets turístics a baix preu cap a la Costa Brava es troben dins de les seves limitades possibilitats econòmiques.

Fomells i Ses Orats als anys 30
Foto: AIAB

Recuperar la història

Escriu aquest article pensant en alguns escrits enganxats en diferents llocs dels carrers de Begur, en els quals es reivindicava el trasllat de la festa major de Santa Reparada, actualment el tercer diumenge de setembre, al 8 d'octubre, diada de la seva festivitat.

Des de sempre s'ha dit que el canvi fou degut al fet que els begurencs estaven enfeïnats en les veremes i premsades dels raïms; eren anys que des de Sant Ramon només es veïen vinyes, suredes i pocs pins. Però, a causa de la fil·loxera, es moriren les vinyes i, amb poques excepcions, foren replantades.

Els begurencs, d'acord amb l'església, canviaren la festa major al tercer diumenge de setembre, com segurament haurien pogut escollir una altra data. No obstant això, els frares Mínims del convent continuaren celebrant el dia del santoral, o sigui, el 8 d'octubre.

Fins fa dos anys, els begurencs i el rector es traslladaven al convent el dia 8 d'octubre i després de la missa i el cant dels goigs es feia un petit pisolabis, tot amb germanor.

Enguany, per segon any, s'ha celebrat la festa anomenada "Fira d'Indians", els dies 2, 3 i 4 de setembre. L'opinió general fou que la festa major de Santa Reparada no toca pilota, com vulgarment es diu, en concurrència de gent comparada amb la dels Indians.

Així ens trobem que en quinze dies hi ha dues festes, i que el trasllat de la festa major al 8 d'octubre podria allargar la temporada. No s'hi val a parlar de les inclemències del temps, ja que enguany per aquestes dates el sol estellava les pedres.

Demano a la Regidoria de Festes, al Grup de Festes, que almenys estudiïn el possible canvi de dates, així com també el parer de l'església i del poble de Begur, que aquest sí que hi té l'última paraula.

Francesc de Son Molas

A la recerca del passat

Pere Cané i Barceló fou un important dirigent de la CNT i un dels signants del Manifest Trentista de 1931. Desenvolupà el càrrec de subsecretari de Joan Peiró quan aquest era ministre del govern de Largo Caballero i fou el darrer alcalde de Badalona abans que hi entressin les tropes franquistes. S'exilià a França i després a Mèxic. Durant el govern a l'exili de José Giral va ser subsecretari d'agricultura, càrrec amb el qual va passar vuit mesos a París entre 1946 i 1947, en aquells famosos intents per tal d'enderrocar Franco amb l'ajut dels aliats. Va morir a l'exili l'any 1973.

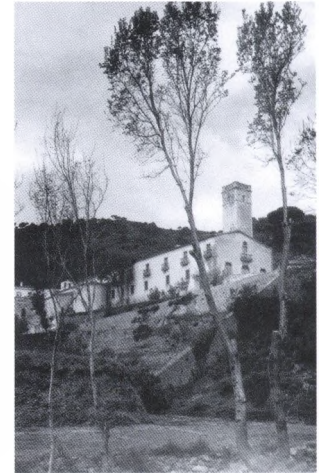
Pere Cané i Barceló era fill del begurenc Pere Caner i Roca, nascut el 1867. Aquest begurenc era conegut al poble com en Manell i la casa de la família, Can Manell, estava situada al carrer de la Creu número 10.

Aquesta és la informació que Pere Cané, besnét del begurenc Pere Caner i Roca, ha proporcionat a l'Arxiu Municipal de Begur. Pere Cané, que actualment viu als Estats Units, ens demana informació sobre la seva família i el motiu amb el qual era coneguda. Per altra banda, ens explica que està preparant un llibre sobre la figura del seu avi, Pere Cané i Barceló.

Des de *Es Pedrís Llarg* fem una crida a tots els begurencs que ens puguin aportar alguna dada d'interès sobre aquest tema, ja que a més de facilitar la recerca de la persona que se'ns ha adreçat, pot ajudar a aprofundir en la nostra història local.

Castanyada popular

El passat 1 de novembre, diada de Tots Sants, es va celebrar la tradicional castanyada popular a la plaça Esteva i Cruañas. L'acte va comptar amb una audició de sardanes, celebrada a la Plaça de la Vila, a càrrec de la Cobla Baix Empordà i amb la col·laboració de l'AMPA de l'escola Doctor Arruga.

El Convent de Santa Reparada

Foto: A. Tàpies

La BEGUR FREE WAVE tanca el CCF 2005

La segona edició de la Begur Free Wave X Fun, organitzada per la Surfera Gironina, tanca el Circuit Català de Funboard 2006 (CCF). Masdevall, Sanllehy i Recassens varen pujar al podi a Begur.

La II Begur Free Wave X Fun, que estava programada per diferents caps de setmana d'octubre en funció de las condicions, es va realitzar finalment els dies 28 i 29. La Surfera Gironina, club afiliat a la Federació Catalana de Vela, junt amb la Secretaria de la Classe, i el patrocini de l'Ajuntament de Begur varen preparar fins a l'últim detall perquè tots els regatistes estiguessin el més còmodes possibles durant el desenvolupament de la prova.

Les inscripcions es varen anar confirmant al llarg del matí del dissabte. Les previsions meteorològiques informaven de pluja i poc vent per als dos dies i això va influir en el número final d'inscrits, que foren vint-i-quatre. Com ja és habitual nous riders van aparèixer en la llista d'inscrits, com els infants Alex Galí CAT-91, Joan Giménez CAT-43, Sergio Espinosa E65 i els sèniors Josep Serrano i Enric Jaume.

El dissabte 28 va haver-hi poc vent i molt surf. Com estableix la normativa de regates, a les 10 del matí del dissabte es va convocar la primera reunió de patrons de la prova.

Durant tot el dia el vent de component sud va estar bufant entre 5 i 12 nusos, insuficient per donar la sortida a la competició. Vista la situació, l'organització i d'acord amb el secretari, Xavier Torres, va decidir aplaçar la primera possible sortida per al dia següent, diumenge.

Alguns aprofitaren per treure les seves planxes de surf i demostrar les habilitats amb les ones. Altres en canvi descansaven a l'hotel, esperant l'hora del sopar que la Surfera havia programat en el restaurant Sol i Mar a la platja del Racó de Begur, i on es realitzaria l'Assemblea General Ordinària. A pesar del dia sense vent, la gana no va faltar i la paella i la fideuà abundants amb repetició inclosa es van esgotar ràpidament.

El diumenge 29 hi havia 25 nusos de vent del sud. A primera hora del matí l'organització confirmava les previsions per a la prova que s'anava fent realitat. Més de 25 nusos de sud assegurats i tots els regatistes impacients per començar la competició. Es va convocar la primera possible sortida a las 12 h. El desplegament de vehicles dels corredors i dels equips de regates va sorprendre a més d'un en l'aparcament de la platja del Racó, l'espectacle estava servit.

Per poder assegurar una classificació de la regata, els diferents heats estaven formats per sis riders i així es guanyava temps per poder realitzar tota la prova. D'aquesta manera es van disputar quatre heats de classificació.

Ateses las condicions del mar es va decidir puntuar tant les maniobres de freestyle com les d'ones. Amb veles de 4,7 a 5,3 m2 els competidors demostraven les seves millors habilitats: surfejades, aeriales, forwards etc.

Amb el pas de les hores les condicions de vent i l'estat del mar eren cada vegada millors i sense descans l'organització va enlairar la bandera vermella de preparació per a les semifinals. La primera semifinal estava formada por Oliveras (Angulo, Ezy/CAT-100), Defès (JP, NP/CAT-29), Recasens (Gaastra/E-401), Aleix Sanllehy (F2, Arrows, Gul/CAT-555), Vermeulen (E-70) i Figueras (E-96). La lluita fou molt aferrissada i la bona execució de les maniobres es podia veure des de la platja. Els jutges es varen inclinar finalment per Aleix Sanllehy, Ferran Recassens i Jaume Oliveras. En la segona semifinal integrada per Salvat (Gaastra, Sooruz/E-10), Soler (Rrd/CAT-27), Arnau (L'Escot/CAT-60), Masdevall (Tabou, Gaastra, Sooruz/E-58), Eric Sanllehy (F-2, Arrows, Gul/CAT-111) i Guillot (CAT-14) es classificaren Eric Sanllehy, Xavi Masdevall i Pau Guillot.

La gran final va ser molt renyida però totes les travesses van encertar i Masdevall (Tabou, Gaastra & Wetsuits, Sooruz / E-59) va estar esplèndid, realment l'experiència és un grau i Masde ho sap. L'Aleix Sanllehy (F2, Arrows, Gul / CAT-555), juvenil revelació del CCF 2005, té molt per aprendre encara, però ja està trepitjant els talons a Masde. Recassens (Gaastra / E-401), el plat fort del qual són les onades, va estar al nivell de la situació i va fer els salts més alts de la sessió. Cal destacar l'actuació d'Oliveras (Angulo, Ezy Sails / CAT-100), un rider que feia poc soroll a Begur i que va sorprendre a tots. Eric Sanllehy (F2, Arrows, Gul / CAT-111), amb un nivell internacional, campió del món juvenil de Slalom 42 de la IFCA, no va acabar d'encaixar totes les maniobres (tots podem tenir un mal dia!). Guillot (CAT-14), rider de la vella escola, va demostrar davant la nova generació el seu bon estat de forma i l'alt nivell de les seves maniobres de freestyle.

Finalment Masdevall va batre els seus companys i es va situar primer, seguit d'Aleix Sanllehy, Racasens, Oliveras, Eric Sanllehy i Pau Guillot. Realment tots ells varen demostrar el bon nivell del windsurf català que des de fa anys està donant molt a parlar.

Quant al podi infantil, deixant a part els seus resultats a l'aigua, s'ha de destacar la seva participació, constància i passió per incorporar-se al circuit. En primera posició va quedar Galí seguit de Jiménez. En la classificació juvenil va guanyar Aleix Sanllehy, seguit de Gerard López i l'única noia, la jove Clàudia Torrelles, que va estar lluitant durament durant la seva màniga, tots ells de la Surfera Gironina. És d'admirar l'esforç de la Surfera Gironina en la promoció del windsurf en la seva zona recolzant els més joves en les regates.

El lliurament de premis es va realitzar a l'Ajuntament de Begur, amb la presència del Regidor d'Esports, Paco Vadillo, que va felicitar els guanyadors i va agrair la participació dels corredors esperant que hagin gaudit de la competició i s'enduguin un bon record de Begur, ja que són ells els que poden fer millor propaganda de Begur en l'àmbit del windsurf. També va manifestar el recolzament i l'esforç que ha fet l'Ajuntament de Begur amb els esports de mar i molt especialment amb el windsurf, patrocinant per segon any consecutiu aquesta prova del Circuit Català de Funboard.

Va acomiadar-se animant la Surfera Gironina a seguir amb la tasca de desenvolupament de l'esport i a la preparació del proper circuit del 2006, i va manifestar el desig de continuar col·laborant i patrocinant aquesta competició. El president de la S.G., Joan Torrelles, va fer un petit resum de la prova i va posar èmfasi en l'estratègia duta a terme per part de l'Ajuntament de Begur, donant les gràcies per la seva sensibilitat amb esports considerats malauradament minoritaris, així com el recolzament incondicional de la Federació Catalana de Vela i del Consell Català de l'Esport i la col·laboració del Patronat Municipal d'Esports de Palafrugell, Windsurf Cat, F-2, Arrows, Contorn, Ventsurf, Catavent i Styl Arquitectura.

Va tancar l'acte en Lluís Ma. Sanllehy, vocal de windsurf de la Surfera Gironina, agraint al poble de Begur i als seus representants a l'Ajuntament, encapçalats pel batlle Carles Arnau, tot l'esforç tècnic, logístic i econòmic que fa el consistori per la Begur FreeWave X Fun. Sense el seu suport i patrocini no seria possible la celebració d'aquesta prova del Circuit Català de Windsurf. Va concloure dient que aquesta aposta municipal és un referent i model d'implicació a seguir per part dels Ajuntaments en el recolzament d'aquest esport.

Lluís Maria Sanllehy

La desconfiança impregna el segle XXI

No em queda més remei que esmentar coses desagradables. Els que ja som grans i comparem la societat i la manera de viure d'ara amb la de fa cinquanta o seixanta anys ens adonem de molts canvis que els més joves no poden apreciar ja que, malgrat les misèries que ens va deixar la guerra civil durant molt de temps, la manera de viure de llavors era molt diferent (millor).

Ara tenim llibertats i democràcia però també tenim moltes desconfiances. Els polítics prometen i, sobretot, xerren massa. L'Estatut encara no està desenvolupat havent passat més de vint anys! La burocràcia ofega l'activitat normal de la societat. I, sobretot, estem cansats de veure la sala de plens del Congrés dels Diputats ben buida dels nostres representats, i el mateix passa amb el Parlament de Catalunya. ¿On són els que haurien de defensar-nos? I encara hom parla que es tramita poder votar per Internet! També les poques vegades que hi ha diputats, veiem que, quan algun d'ells ocupa la tarima per tal de fer el seu discurs, immediatament es forma una corrua per sortir de la sala, tot deixant el seu company que parli per a les parets (i la TV).

L'economia també presenta greus mancances. L'arribada dels turistes ha trastocat moltes coses. Només parlarem dels preus i amb un exemple quedarà tot ben clar: un Mestre d'Escola d'un poble de Cuenca cobra igual que un de Begur. Segur que el de Cuenca pot estalviar; el de Begur em penso que no. Un altre exemple: malgrat la Unió Europea i la moneda única, si hom bada, algunes entitats financeres li cobraran comissions per canvi de divises!

La religió n'és una altra. L'augment del nivell cultural de la gent li ha fet perdre molts adeptes. Però també la incongruència de la fastuositat del Vaticà i les nombroses propietats materials d'arreu, així com els recents escàndols sexuals. Tot plegat és una evident contradicció amb el més elemental de la seva doctrina, que hauria d'ésser la base de quelcom tan personal com és la fe. Més desconfiança, doncs.

A la família també hi trobem canvis molt profunds. El treball de la dona n'és una de les causes principals. Les cases romanen sense ningú la major part del dia. Els fills pateixen l'absència del pare i de la mare. Dels avis, no en parlem. Quasi tots són reclosos en alguna residència. Les desavinences i infidelitats estan a l'ordre del dia. I les separacions i divorcis. També la violència d'uns i d'altres. En fi, no cal parlar-ne més.

La Constitució estableix la llibertat d'expressió (i d'altres). Aquí també tenim una greu desconfiança. Un hom no pot creure amb tot el que llegeix i sent a dir per la TV i la ràdio. Massa vegades s'ha comprovat que al darrere d'una notícia hi ha interessos. Periodistes despatxats i certes represàlies ho demostren. L'eufemisme de l'expressió "políticament correcte" ve a demostrar tot això que diem.

Moltes altres institucions socials generen la desconfiança: la Seguretat Social, les oposicions a l'ocupació pública, les gestions urbanístiques, l'administració de justícia, l'eficàcia de la farmacopea, la idoneïtat de la investigació, els resultats de l'ensenyament, la tramitació de la immigració etc. etc. i acabem esmentant la honestat deteriorada dels professionals.

Naturalment que hi ha excepcions. Però solament són això: excepcions.

Joaquim Valentí i Fiol

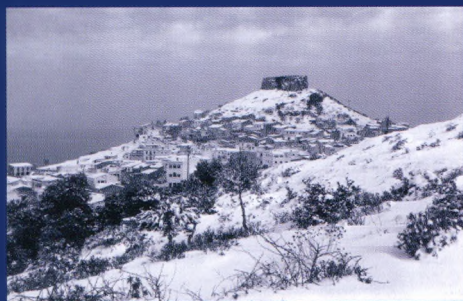
*L'arribada dels turistes ha trastocat moltes coses.
Fotos: Alfred Barrós*

Ara i sempre el tema religiós ha aixecat controvèrsies.

Aquella nevada

Per tal d'ambientar aquestes dates nadalenques, us reproduïm un article de Josep Carreras aparegut al calendari de 2001 on es parla de la nevada del Nadal de 1962-1963. Acompanyem l'article amb un seguit d'imatges, captades pel mateix senyor Carreras, d'aquell esdeveniment.

Una de les coses mereixedores de recordar del segle XX foren les copioses nevades; sembla que anys enrera nevava més que no pas ara. L'última nevada una mica important fou la dels dies 13 i 14 de gener de 1985. Els begurencs més grans en recorden de molt generoses l'any 1946 i també el 1955. De les que hi ha més persones que en tenen record i que a més hem tingut la sort de guardar-ne una bona col·lecció de fotografies en blanc i negre, són de la de la nit de Nadal de 1962 i del dia 3 de febrer de 1963.

Cal tenir en compte que durant aquell any el municipi havia iniciat una sèrie de remodelacions. Es perfilava una plaça destinada al mercat local i s'instal·lava el primer semàfor de la vila a l'anomenada *Avenida José Antonio*. Per altra banda, es realitzaven millores al camp de futbol del Begur i es posava en funcionament una escola de pàrvuls regentada per Isabel Pi. A tot això cal afegir-hi els nous enllumenats públics que poc a poc anaven arribant a tots els racons del poble.

La nit de Nadal de 1962 Begur s'estava preparant per celebrar tan fastuosa nit, qui més qui menys havia sopat bé i es disposava a anar a missa del gall. Per cert, des de l'església s'havia insistit perquè tot sortís a la perfecció, tal i com recull un escrit

publicat a la revista "Tú y yo" el desembre de 1962: "A fin de lograr una mayor solemnidad en la celebración de la próxima Misa del Gallo, nuestro Cura Párroco convoca a todos los miembros del Coro para que tengan la bondad de asistir al ensayo que a tal efecto se llevará a cabo el próximo domingo día 16 a las doce del mediodía. Gracias". Fou llavors quan començaren a caure les primeres volves de neu, però ningú no s'espantà ni es quedà a casa, al contrari, la gent guadia d'aquella nit de Nadal tan autèntica.

L'església estava plena de gom a gom –que bé que s'hi estava!– Tothom ben calentó i amb aquells cants al nen Jesús amb què les noies del cor parroquial delectaven als feligresos. No cal fer gaire esforç per trobar-s'hi immers. A la sortida ja hi havia un pam de neu, però ningú no s'arronsà i tothom va fer la seva per tal de celebrar la nit de Nadal.

A l'endemà tot el poble treballava obrint camins per poder transitar, si més no perquè els parents i amics poguessin arribar a la convidada del dinar de Nadal. Begur s'ho va passar bé, tot i que sempre hi ha excepcions com els malalts o la gent gran i solitària.

El dia 3 de febrer tornà a nevar, aquesta vegada amb més intensitat. Begur va quedar pràcticament incomunicat. Es pot demostrar la importància d'aquesta nevada amb fotografies que capten, cosa insòlita, la neu fins a sa llongada de les platges.

Fotos: Carreras

La Cavalcada de Reis

Com ja és tradicional, la Cavalcada de Reis d'aquest any sortirà de l'Avinguda Josep Pla, creuarà l'Avinguda Onze de Setembre i passarà per la Plaça de l'Església i la Plaça de la Vila; des d'allà enfilàrà els carrers Concepció Pi "Tató" i el de la Creu fins arribar a la Plaça Forgas i acabar el recorregut al Pavelló, on la mainada podrà demanar els presents als Reis d'Orient.

PESSEBRE VORA EL MAR

Un bressol arriba pels camins de l'aigua,
Quan l'estrella es colga i ja apunta l'alba
I es desperta, rosa la muntanya alta,
En els horts s'enfila la flor de la canya
I un bressol arriba pels camins de l'aigua.

Un bressol de fusta com un buc de barca,
Sense fressa corre damunt l'aigua blava.
I cap rem l'apressa ni li calen ales
Un bressol arriba pels camins de l'aigua.

Sant Josep l'espera en un clot de cala.
Sospirant, la Verge també l'atalaia,
Que l'infant tremola a la seva falda.

La claror dels dia arrossega l'alba.
Un bressol arriba pels camins de l'aigua.

Tomàs Garcés

EN NOM DE L'AJUNTAMENT DE BEGUR US DESITGEM BON NADAL
I UN VENTURÓS ANY 2006